

[Jørgen Andersen.]

sådan ordning. Selv om ministeren på baggrund af en række tænkte eksempler finder tilstrækkeligt grundlag for betænkelighed ved at legalisere spil i spillekasinoer, hviler denne bedømmelse dog stadig på et løst skøn og uden hensyntagen til valutariske og turistmæssige fordele.

Justitsminister *Thestrups* svar (30. juli 1971):

Som nævnt i mit svar af 16. juli 1971 på det tidligere spørgsmål har den samlede regering i foråret 1971 drøftet problemerne om spillekasioner.

Man fandt dengang ikke grundlag for, at der blev taget initiativ til en nøjere undersøgelse af virkningerne af en eventuel ændring af den eksisterende retstilstand, hvorefter spil på spillekasioner er forbudt og strafbart.

Der er ikke, siden regeringen traf denne beslutning, fremkommet oplysninger, der efter min opfattelse ændrer grundlaget for afgørelsen.

Jeg finder derfor intet behov for at tage et initiativ som foreslået af spørgeren.

Af *Camre* til ministeren for offentlige arbejder (22. juli 1971):

„Vil ministeren tage initiativ til, at arbejdet i „Vejregeludvalget“, der udarbejder normer for danske vejes konstruktion, indretning og udstyr med særligt henblik på fremme af trafikikkerheden, ajourføres i overensstemmelse med den trafikale udvikling?“

Begrundelse.

Vejnettets konstruktion, indretning og udstyr er af vital betydning for en sikker trafikafvikling. Ensartede normer og forskrifter på landsbasis er derfor en forudsætning for at skabe den højeste grad af vejsikkerhed. Den kommende udbygning af det kommunale selvstyre på det vejtekniske område aktualiserer arbejdet i „Vejregeludvalget“.

Der forekommer i dag en lang række ulykkesfremmende forhold ved vejnettets udformning, som i en række tilfælde kunne

undgås eller reduceres stærkt for en relativt lille økonomisk indsats. Eksempelvis kan der således peges på den farlige anvendelse af kørebanelægning af materialer med uens friktion på samme vejs forskellige vognbaner, uheldig placering af kantsten, skarpe kantsten af uhensigtsmæssig form og materiale, farlige åbne vejgrøfter, farlig udformning af overkørsler over grøfter, farlig placering af forskellige faste genstande som lysmaster, autoværn, standere, hegn, skilte m. v. samt uhensigtsmæssig afmærkning og skiltning.

Disse eksempler nævnes først og fremmest for at påpege, at der ikke generelt er tale om forhold, som vil være økonomisk byrdefulde at udføre hensigtsmæssigt — snarere tværtimod, men der er naturligvis også tale om en række forhold af mere kompliceret og derfor mindre indlysende karakter.

Det må derfor være påkrævet, at der udformes så klare og detaljerede regler for vejenes sikkerhedsmæssige konstruktion, indretning og udstyr som muligt, og at sådanne regler løbende ajourføres, så erfaringer og ny viden i overensstemmelse med den tekniske udvikling og forebyggende målsætning straks kan nyttiggøres.

Det må derfor anses for at være stærkt påkrævet, at det under vejdirektoratet eksisterende udvalg vedrørende vejregler udbygges og dets arbejde effektiviseres. Det må i denne forbindelse påpeges, at udvalget især udvides med særlige trafikikkerheds-sagkyndige. Herunder bør ekspertisen hentes fra såvel forskere, administratorer, bilinspektion som fra trafikmedicinere og trafikpsykologer.

Det er en forudsætning for en effektivisering af dette arbejde, at det omtalte udvalg får et egentligt og effektivt arbejdende sekretariat med fuldtidsbeskæftigede medarbejdere. Det vil være værdifuldt, hvis ministeren vil give vejdirektoratet de fornødne bevillingsmæssige muligheder for at løse denne stærkt påkrævede opgave. De merudgifter, der er påkrævet for at gøre „Vejregeludvalget“ mere effektivt, er uhyre små i forhold til de besparelser i menneskeliv, lidelser og økonomiske ofre, som opnås ved den nedgang i de stigende ulykkesantal, som mere hensigtsmæssig indretning og udstyr af vort nationale vejnet vil medføre.